

Cratima este semnul ortografic care leagă două sau mai multe cuvinte care se pronunță împreună.

Accentul este semnul grafic care indică intonația specială a unei silabe prin mărirea intensității vocii. **Silaba** care primește accent se numește **silabă accentuată**, iar cea care nu primește accent este **silaba neaccentuată**.

II. VERBUL

Partea de vorbire care arată acțiunea, starea sau existența se numește **verb**.

Reguli pentru despărțirea corectă în silabe:

- ★ Consoana aflată între două vocale trece, întotdeauna, în silaba următoare: **școa-lă; pe-nar; fi-guri; o-ra-șe**.
 - ★ Două consoane alăturate, așezate între vocale, se separă astfel: o consoană într-o silabă și cealaltă consoană în silaba următoare: **bar-că; fap-tă; lim-bă**.
 - ★ Trei sau mai multe consoane alăturate așezate între vocale se separă astfel: prima consoană într-o silabă, iar celelalte consoane în silaba următoare: **con-trol; cum-plit; des-tră-ma; as-pru**.
- Regula nu se aplică la grupurile de consoane **ct** și **çț**:
func-ți-e; punc-tu-a-ți-e; punc-tat.

Schimbarea verbelor după mod, timp, persoană și număr se numește conjugare.

VERBUL	
Timpurile	trecut - acțiunea se petrece înaintea vorbirii prezent - acțiunea se petrece în momentul vorbirii viitor - acțiunea se petrece după momentul vorbirii
Persoana	I - vorbitorul II - ascultătorul III - cel despre care este vorba
Numărul	singular - acțiunea este realizată de o singură persoană plural - acțiunea este realizată de mai multe persoane
Felul	predicative: pot îndeplini singure funcția de predicat. Predicatul exprimat prin verb predicativ se numește predicatul verbal . nepredicative: nu pot îndeplini singure funcția de predicat. Există verbe auxiliare sau ajutătoare (a fi, a avea, a vrea) , care ajută la formarea unor moduri și timpuri.
Modurile personale	Indicativul - arată o acțiune sigură și reală: <i>rămân, dansez, vizitez etc.</i> Imperativul - arată o acțiune posibilă și exprimă un îndemn, o poruncă, o rugămintă, un sfat: <i>rămâi! dansează! vizitează!</i>
Modurile nepersonale	Infinitivul - denumește acțiunea exprimată de verb: <i>a rămâne, a dansa, a vizita etc.</i> Participiul - prezintă rezultatul acțiunii; ajută la formarea modurilor și timpurilor compuse: <i>rămas, dansat, vizitat etc.</i>

Toate verbele sunt prezentate în dicționar la **forma de infinitiv**:
- a mânca; a citi; a - a petrece; a strânge; a ieși etc.
 Acestea nu pot fi predicate în propoziții.

Verbele au două forme:
 - afirmativă
 - negativă
 (alăturând cuvântul **NU** verbului)

MODUL INDICATIV - arată o acțiune sigură și reală

TIMPURILE

Prezent	arată desfășurarea acțiunii în momentul vorbirii.
Imperfect	arată o acțiune trecută, dar neterminată în momentul vorbirii, arătând durata. Sunetul sau grupul de sunete specific imperfectului: -a; -ea .
Perfect simplu	exprimă o acțiune trecută și terminată în momentul vorbirii (se distinge de perfectul compus) având specific sunetele sau grupurile de sunete: -a; -u; -se; -i; (-â-) .
Mai mult ca perfectul	exprimă o acțiune trecută și terminată înaintea altei acțiuni trecute și terminate, având specific grupul de sunete -se
Perfect compus	exprimă o acțiune trecută și terminată în momentul vorbirii, este alcătuit din două cuvinte.
Viitor	exprimă o acțiune care se va desfășura după momentul vorbirii.

Verbele auxiliare sunt verbele cu ajutorul cărora se formează unele timpuri și moduri. Ele se mai numesc și verbe ajutătoare: A AVEA; A VREA; A FI.

Participiul ajută la alcătuirea unor moduri și timpuri. Verbele la participiu se termină în **-t** (mâncat; desenat, terminat; povestit; cântat) sau **-s** (spus; zis). Când este folosit singur și determină un substantiv, participiul devine **adjectiv**: Actorul *aplăudat* la scenă deschisă a revenit în public.

CONJUGAREA VERBELOR					
	a cânta	a tăcea	a face	a povesti	a coborî
Prezent	cânt cânti cântă cântăm cântați cântă	tac taci tace tăcem tăceți tac	fac faci face facem faceți fac	povestesc povestești povestește povestim povestiți povestesc	cobor cobori coboră coborăm coborați coboră
Imperfect	cântam cântai cânta cântam cântați cântau	tăceam tăceai tăcea tăceam tăceai tăceau	faceam faceai facea faceam faceai faceau	povesteam povesteai povestea povesteam povesteai povesteau	coboram coborai cobora coboram coborai coborau
Perfect simplu	cântai cântași cântă cântarăm cântarăți cântară	tăcui tăcuși tăcu tăcurăm tăcurăți tăcură	făcui făcuși făcu făcurăm făcurăți făcură	povestii povestiși povesti povestirăm povestirăți povestiră	coborâi coborâși coborî coborărăm coborărăți coborără
Mai mult ca perfectul	cântasem cântaseși cântase cântaserăm cântaserăți cântaseră	tăcusem tăcuseși tăcuse tăcuserăm tăcuserăți tăcuseră	făcusem făcuseși făcuse făcuserăm făcuserăți făcuseră	povestisem povestiseși povestise povestiserăm povestiserăți povestiseră	coborâsem coborâseși coborâse coborâserăm coborâserăți coborâseră
Perfect compus (prezentul verbului auxiliar a avea + participiul verbului de conjugat)	am cântat ai cântat a cântat am cântat ați cântat au cântat	am tăcut ai tăcut a tăcut am tăcut ați tăcut au tăcut	am făcut ai făcut a făcut am făcut ați făcut au făcut	am povestit ai povestit a povestit am povestit ați povestit au povestit	am coborât ai coborât a coborât am coborât ați coborât au coborât
Viitor standard (forme specifice ale verbului auxiliar a vrea + infinitivul verbului de conjugat)	voi cânta vei cânta va cânta vom cânta veți cânta vor cânta	voi tăcea vei tăcea va tăcea vom tăcea veți tăcea vor tăcea	voi face vei face va face vom face veți face vor face	voi povesti vei povesti va povesti vom povesti veți povesti vor povesti	voi coborî vei coborî va coborî vom coborî veți coborî vor coborî
Viitor anterior (verbul auxiliar a vrea + verbul auxiliar a fi + participiul verbului de conjugat)	voi fi cântat vei fi cântat va fi cântat vom fi cântat veți fi cântat vor fi cântat	voi fi tăcut vei fi tăcut va fi tăcut vom fi tăcut veți fi tăcut vor fi tăcut	voi fi făcut vei fi făcut va fi făcut vom fi făcut veți fi făcut vor fi făcut	voi fi povestit vei fi povestit va fi povestit vom fi povestit veți fi povestit vor fi povestit	voi fi coborât vei fi coborât va fi coborât vom fi coborât veți fi coborât vor fi coborât

III. SUBSTANTIVUL

Partea de vorbire care denumește ființe, lucruri, fenomene ale naturii, acțiuni, stări sufletești și însușiri se numește **substantiv**.

ființe: cămilă, porumbel, școlar, balenă;
lucruri: vioară, ciocan, stilou, mașină;
fenomene ale naturii: ploaie, viscol, ceață;
acțiuni: înviore, învățare, relaxare;
stări sufletești: tristețe, bucurie, mâhnire;
însușiri: vitejie, măreție, iscusință.

Genul substantivelor

masculin	UN și DOI	<i>un munte, doi munți</i>
feminin	O și DOUĂ	<i>o noapte, două nopți</i>
neutru	UN și DOUĂ	<i>un dulap, două dulapuri</i>

Numărul substantivelor

Singular	denumesc un obiect	<i>livadă, elev, picior, sat.</i>
Plural	denumesc două sau mai multe obiecte	<i>livezi, elevi, picioare, sate.</i>